

Oprindeligt havde den 2 indgange, en på nordsiden for kvinder og en på sydsiden for mænd; syd var jo det vigtigste verdenshjørne. - Begge døre sad i skibets sidemure hen imod den vestlige ende. Norddøren, der er forsynet med rundstav er nu tilmuret, men kan tydeligt ses på kirkens nordside.

Kirken var en lille kirke med kun få vinduer, som sad højt oppe i muren, og rummet lå derfor hen i halvmørke.

Da kirken er bygget i den romanske stil, kan man nogenlunde bestemme tidspunktet for dens opførelse, nemlig indenfor et tidsrum på 150 år, som ligger mellem årene ca. 1100-1250. Sandsynligheden taler dog for, at alle jyske kvaderstenskirker er opført før år 1200.

Kendetegnene for den romanske stil er de runde buer over døre og vinduer, samt udsmykningen og kirkens grundplan, som består af et rektangulært skib mod vest og et højereliggende kvadratisk kor mod vest. De to dele af kirken er adskilt af en mur, der er gennembrudt af triumfbuen.

Våbenhuset er yngre end selve kirkeskibet. Det vender mod syd og er opført af munkesten. Den middelalderlige sten, munkestenen er betydeligt større end tidens teglsten, og man lærte først efter 1250 at brænde tegl.

Indtil midten af 16. århundrede lagde man murstenene efter det såkaldte munkeskifte: To løbere (sten med langsiden udad) fulgte efter en binder (sten med kortsiden udad).

Syddøren, der fører fra våbenhuset ind i kirken, er ligesom norddøren indfattet i granit med rundstav.

Kirkens loft var oprindeligt et bjælkeloft, men er nu et gipsdække. Gulvet er belagt med klinker. En sænkning i gulvet foran triumfbuen tyder på, at der har fundet begravelse sted under kirkegulvet.

Ved en undersøgelse af Myginds ældste kirkebog viser det sig, at der er grave under kirkegulvet. "Den 23. December 1776 er jordet i Mygind Kirke Madam Kirsten Birgitte, salig Colstrups, 68 år," og "15. marts 1793 nedsat i Mygind Kirke den 6årige Georg, søn af sognepræsten, Thomas Frits."

Fra 1765-1782 var Christian Albrecht Jørgensen sognepræst i Mygind. Han var gift første gang med Birgitte Dorothea Colstrup, f. 1740, datter af forvalter Colstrup på Rosenholm. Det er sandsynligt, at det er hendes mor, der er begravet i Mygind Kirke.

Prædikestolen bærer følgende indskrift: *Beati qui audiunt verbum Dei et eu stodunt, illud lucelli.*

Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det. 1588.

1908 blev kirken restaureret og fik blyindfattede ruder, men et lille vindu blev ikke rørt, og det skal nu (1942), sammen med det indre af kirken føres tilbage til sin oprindelige skikkelse.

Stolestaderne er af fyrretræ og stammer fra 1876. De erstatter de gamle fyrretræsstole, som sammen med en ejendommeligt egetræs altertavle blev fjernet fra kirken. Dette skete, mens Gyberg var præst i Mygind.

Granitdøbefonten er prydet med en bladfrise og er i romansk stil.

Altertavlen er en sammensømet brædekasse, rimeligvis fra samme tid som stolestaderne. Et maleri på altertavlen forestiller Jesus hos Martha og Maria og er malet af Joachim Skovgaards søn, Johannes Skovgaard. - Den er skænket af Maren Møller til minde om hendes forældre, Mads Andersen Hofgaard og hustru, Ane Marie Møller af Mygind Mølle. Billedet er malet i 1920.

Den syvarmede lysestage, der står på altret har inskriptionen: "Til minde om C.F. Secher og hustru, Mygindgård." Den er foræret til kirken af isenkrømmer Chr. Nielsen, København i året 1930.

De to lysekroner har inskriptionen: "Skænket til Mygind Kirke år 1934 af gård-ejer i Mygind Mads Møller Levinsen og hustru, Maren Kirstine f. Sørensen.

Orglet er ligeledes en gave til kirken. Det er forsynet med en sølvplade, hvorpå der står: "Skænket Mygind Kirke 1934 af gårdbestyrer i Mygind, Niels Møller Levinsen."

Op rindelig hang kirkeklokken uden på kirkemuren, antagelig på vestgavlen.

Den havde følgende indskrift: "Pastore dns. Petro Canuti Oldorpio, Viborg 1663.